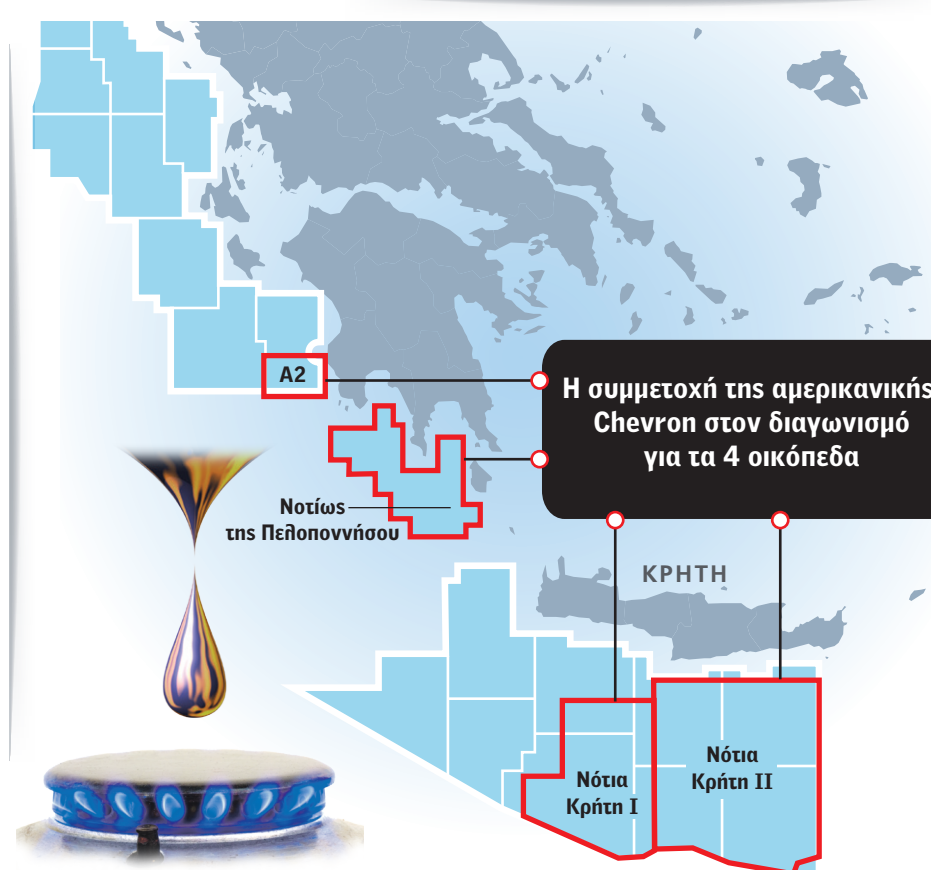

Τι κερδίζει η Ελλάδα από την επένδυση της Chevron

Του **ΠΑΝΑΓΗ ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΥ**
p.galiatsatos@realnews.gr

Σημαντικά οικονομικά και γεωπολιτικά οφέλη για τη χώρα μας θα αποφέρει η επισημοποίηση της συμμετοχής του αμερικανικού κολοσσού Chevron στους διαγωνισμούς για δύο οικόπεδα νοτίως της Κρήτης και δύο οικόπεδα νοτίως της Πελοποννήσου. Όπως επισημαίνουν κυβερνητικές πηγές, με την εξέλιξη αυτή αναγνωρίζεται επί του πεδίου η άποψη της Ελλάδας περί μέσης γραμμής, όπως αυτή αποτυπώνεται στους χάρτες και ορίζεται από τον νόμο 4001/2011. Η Chevron αγνόησε το ανυπόστατο τουρκολιβικό μνημόνιο (το οποίο τέμνει μέρος των οικοπέδων Νότια Κρήτη I και II), αλλά και τις δύο ρηματικές διακοινώσεις της Λιβύης προς τον ΟΗΕ που υποστήριζαν ότι η Κρήτη δεν δικαιούται θαλάσσιες ζώνες. Όπως επισημαίνουν κυβερνητικά στελέχη,

Η ισχυρή παρουσία αμερικανικών κολλοσσών στις έρευνες υδρογονανθράκων κατοχυρώνει τον ρόλο της Ελλάδας ως σημαντικού εταίρου των ΗΠΑ στην περιοχή

ΠΗΓΗ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

πλέον όλη σχεδόν η δύναμη ελληνική ΑΟΖ νοτίως της Κρήτης έχει αναγνωριστεί στην πράξη από τις αμερικανικές ενεργειακές εταιρείες που είτε ήδη έχουν αποκτήσει θαλάσσια οικόπεδα στην περιοχή (Εκxon Mobil) είτε πρόκειται να αποκτήσουν (Chevron).

Η συμμετοχή της Chevron στον διαγωνισμό, η οποία δεν ποτήθηκε από τις κραυγαλέες πομφόλυγες των εταίρων του τουρκολιβικού μνημονίου, αποτελεί δικαίωση για την ελληνική κυβέρνηση, που βρέθηκε στο στόχαστρο επικρίσεων από όλο το πολιτικό φάσμα όταν η Λιβύη προχώρησε στις ρηματικές διακοινώσεις και έκλεινε συμφωνίες με την Τουρκία για την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση υδρογονανθράκων. Η μόνιμη απάντηση της κυβέρνησης και του υπουργείου Εξωτερικών τότε ήταν ότι «η Ελλάδα ασκεί τα δικαιώματά της επί του πεδίου» και αυτό επιβεβαιώθηκε στην πράξη. Αποτελεί ταυτόχρονα όμως και ένα σημαντικό πλήγμα στη «Γαλάζια Πατρίδα» και στην προσπάθεια της Αγκυρας και της Τρίπολης, με βάση το μεταξύ τους ανυπόστατο μνημόνιο, να σφετεριστούν θαλάσσιες εκτάσεις δεκάδων χιλιάδων χιλιομέτρων σε βάρος της Ελλάδας. Η συμμετοχή της Chevron στον ελληνικό διαγωνισμό είναι μια ξεκάθαρη ήττα για την Αγκυρα (η οποία έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι της για να την αποτρέψει) και έχει προκαλέσει έντονο προβληματισμό στην Τρίπολη, η οποία έχει οικόπεδα για παραχώρηση και θέλει να προσελκύσει πάλι τις μεγάλες ενεργειακές εταιρείες ώστε να δραστηριοποιηθούν στα κοπάσματά της.

Η απόφαση του αμερικανικού ενεργειακού κολοσσού δεν συνιστά ασφαλώς αναγνώρι-

Γεωπολιτικά και οικονομικά τα οφέλη της χώρας μας από τη συμμετοχή της αμερικανικής εταιρείας στον διαγωνισμό για την εκμετάλλευση των οικοπέδων νοτίως της Κρήτης. Επιβεβαιώνονται οι ελληνικές θέσεις για τη μέση γραμμή με τη Λιβύη και ακυρώνεται επί του πεδίου το ανυπόστατο τουρκολιβικό μνημόνιο

ση της ελληνικής ΑΟΖ, καθώς αυτή γίνεται μόνο μέσα από διακρατικές συμφωνίες ή αποφάσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου. Ιστορικά ωστόσο -και στην περιοχή μας- έχει αποδειχθεί ότι η εμπλοκή αμερικανικών εταιρειών στις έρευνες υδρογονανθράκων δεν είναι πολιτικά ουδέτερη. Κανείς δεν διανοείται ότι θα τις εμποδίσει, ρισκάροντας τη δυσαρέσκεια της Ουάσιγκτον. Η Τουρκία δεν τόλμωσε να ενοχλήσει τις έρευνες της Εκxon-Mobil στην κυπριακή ΑΟΖ, ενώ δεν είχε κανένα δισταγμό να παρεμποδίσει εκείνες της ιταλικής ENI, απειλώντας μάλιστα τότε να εμβολίσει το πλοίο-γεωτρύπανο. Και αυτή τη φορά δεν αντέδρασε... γαυγίζοντας, όπως συνήθως, αλλά αντίθετα προσπάθησε να προσεγγίσει τον αμερικανικό κολοσσό και να δείξει ότι δεν είναι στη γωνία. Μισή ώρα μετά τις ανακοινώσεις για τη συμμετοχή της Chevron στον ελληνικό διαγωνισμό, ο υπουργός Ενέργειας της Τουρκίας, **Αλπαράσλάν Μπαϊρακτάρ**, έσπευσε να ενημερώσει ότι είχε και ο ίδιος συνάντηση με στελέχη της αμερικανικής εταιρείας σε ενεργειακό συνέδριο. Η ίδια η Chevron πάντως δεν έχει έρθει στην ανατολική Μεσόγειο για γεωπολιτικούς λόγους αλλά για οικονομικούς. Συζητά με την Τουρκία, συμμετέχει στον διαγωνισμό της Ελλάδας, αλλά και σε προκηρύξεις οικοπέδων στη Λιβύη.

Αυτό το τελευταίο είναι πιθανόν να αρχίσει να ξηλώνει το πουλόβερ του τουρκολιβικού μνημονίου, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τη Λιβύη. Σύμφωνα με παράγοντες της αγοράς, το ενδιαφέρον τέτοιων εταιρειών συνήθως οδηγεί και σε διακρατικές συμφωνίες, όπως ήταν αυτή ανάμεσα στο Ισραήλ και τον Λίβανο, δύο κράτη που δεν είχαν καν διπλωματικές σχέσεις. Διπλωματικές πηγές δεν αποκλείουν οι εξελίξεις να επιταχύνουν τη διαδικασία για οριοθέτηση θαλάσσιων ζωνών ανάμεσα στις δύο χώρες, κάτι που εκ των πραγμάτων θα ενταφιάσει το τουρκολιβικό μνημόνιο.

